

Gruppens bildspel och text – dokument 1

Hej,

Jag heter Kira Carpelan, jag är 46 år, konstnär och nybliven amatör.

Jag ska visa ett bildspel med bilder av saker och platser som är viktiga för mig som konstnär. De är vardagliga och beskriver hur min ateljé fungerar. Den finns inte som ett fysiskt eget rum, utan den är som ett abstrakt slags rum som jag bygger och flyttar med mig där jag är. Ofta hemma, men även på resor och andra platser, som tunnelbanan, kontoret osv.

Bilderna är 133 stycken. Medan jag visar dem kommer jag att prata lite, eller läsa lite, lite både och. I många år och fram till ganska nyligen var jag en professionell konstnär. För ungefär ett år sedan insåg jag att jag inte ville vara professionell längre så jag slutade med det. Men jag visste inte riktigt att det var det jag gjorde. Det var en process som kulminerade då som jag har skrivit några artiklar om.

Men det här är alltså mitt första framträdande som amatör, vilket känns väldigt spännande.

För att göra det svårt för mig så har jag skrivit den här texten i två olika dokument på två olika datorer och de hänger därför inte riktigt samman, så det kommer att bli lite rörigt. Vilket ju är bra i det här sammanhanget. Tror jag.

En svår sak med att gå från att vara professionell till att vara amatör är att jag vet saker som jag inte borde veta. Jag vet hur vissa saker ska vara. Så jag behöver avlära vissa saker. Det är extremt svårt. Eftersom för att avlära dem måste jag identifiera dem och genom att identifiera dem lär jag liksom in dem igen. Ni ser dilemmat.

Så distraktioner är bra. Jag har därför tagit med lite andra saker här. Ett exempel på misslyckad internet-shopping. Jag är väldigt dålig på det. Så jag ska berätta lite om det. Och så har jag tagit med min bok som jag började skriva häromdagen. Den är totalt oklar. Jag har skrivit tre sidor så jag tänkte läsa lite ur den.

Nu ska jag nog byta till det andra dokumentet här...

Forts.

Jag är med i lite olika grupper. En grupp är en konstnärsgrupp som heter Gruppen. Den består av mig själv, Leontine Arvidsson, Debora Elgeholm och Joanna Lombard. Vi träffas nästan aldrig. Vi är för upptagna av att vara föräldrar och arbetande personer. Gruppen som heter Gruppen har ett manifest som jag nog kommer att läsa om en stund.

En annan grupp som jag är med i kallas Familjen. Där finns två barn och en till vuxen förutom mig. Vi bor i samma hem och ses nästan jämt.

Sen är jag med i en grupp som kallas lite olika saker men som alltid ses minst en gång om året på en resa. Vi är fyra eller fem personer uppvuxna i Stockholm som har gått på samma gymnasium eller grundskola. Vissa både och, andra antingen eller.

Sen har jag en liten slags grupp som ses lite då och då som är kompisar.

Bilderna som finns i bildspelet som ni ser här bakom är bilder som på olika sätt handlar om tillhörighet och olika sociala och mänskliga sammanhang. Det är bilder som visar lek, resor, mönster, inredningar från ett hem och lite annat som jag inte helt medvetet vet varför jag valt, men som också

på nåt sätt handlar om dessa saker. Här blev jag lite professionell som ni märker. Genom att tematisera och teoretisera bilderna. Så stryk det. Tänk på det jag sa först istället.

Bilderna är från min senprofessionella eller föramatöriska period, kan man säga. De kom till och samlades ihop till ett bildspel när jag i mitt undermedvetna hade bestämt mig för att bli amatör, men mitt överjag visste inte om detta. Så bilderna visar också amatöriserings-processen i bild skulle man kunna säga. Samtidigt är de resultatet av skarpt, närgånget och uthålligt iakttagande, vilket är ett mycket professionellt konstnärligt beteende, så det är inte helt solklart detta.

Det kan vara sånt vi gör för att vi tror att man ska eller borde, eller sånt vi gör för att det känns tryggt och bra eller sånt som både förvånar och känns normalt på samma gång. Jag vet inte vad jag ville säga med det. Det hörde ihop med förra stycket. Jag väljer att behandla det som ett korr-fel. Men poängen kanske var att säga något om klichéer. Jag älskar klichéer och stereotyper. De är fantastiska analytiska verktyg. Men det är också ett professionellt förhållningssätt som jag måste bryta ner. Istället för att använda klichén, kanske jag ska bli klichén. Jag vet inte, vi får se.

Ett parallellt spår här i mitt amatör-blivande är att jag intresserar mig för om det är möjligt att utifrån amatörens förhållningssätt skapa ett nytt konstbegrepp. Det är snudd på professionellt och går lite stick i stäv med projektet här, men ni kanske bör känna till det bara tänkte jag. Vilka svårigheter som jag tampas med.

Vi kan prata lite mer om amatör-begreppet. Jag gillar även orden: dilettant och charlatan. De är lite hårdare och mer kopplade till förväntningar om prestation, vilket det finns mycket gott om runt omkring konstnärer. De används, liksom amatör kan göra ibland men inte alltid, nästa uteslutande som skällsord.

Amatör betyder att älska det man gör.

Enligt Wikipedia så definieras gränsen mellan amatör och professionell antingen genom utbildnings- och erfarenhetsnivå, eller genom inkomstnivå. Jag tror jag får välja det senare, för jag är väldigt välutbildad och erfaren inom konst. Men jag har knappt tjänat några pengar alls som konstnär, så där kan vi kalla mig amatör. Wikipedia hade en hel del annat intressant att säga om amatörer i konst och kultur också som ni kan kolla själva om ni vill. Det finns en förening man kan bli medlem i om man vill.

Tack!

Kira Carpelan, 2020-09-27